479-425

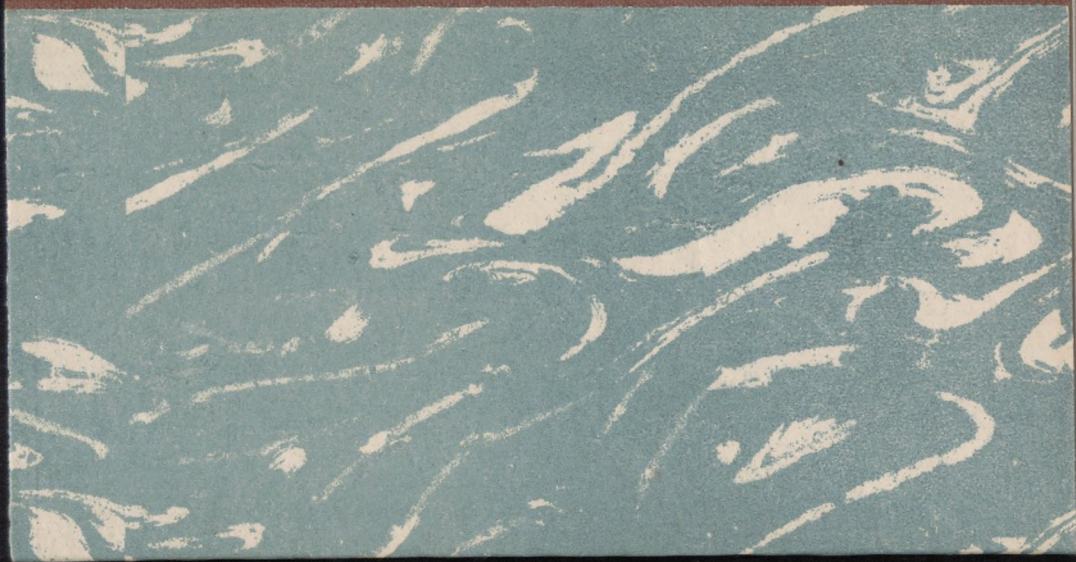

ODPUSTY

KTÓRE

JEGO ŚWIĄTOBLIWOŚĆ

PIUS IX

DOZWALA WIERNYM

KTÓRZY MAJĄC PRZY SOBIE JAKĄŚ KORONKĘ, RÓŻANIEC, KRZYŻ KRUCYFIKS, STATUETKĘ, LUB MEDALIK BŁOGOSŁAWIONY

OD TEJŻE ŚWIĄTOBLIWOŚCI

DOPEŁNIĄ ODPOWIEDNYCH DZIEŁ POBOŻNYCH NIŻEJ WYPISAYCH.

[Spr. Estr. - f. VI, str. 559]

RZYM

W DRUKARNI PROPAGANDY

1860.

BIBLIOTEKA NARODOWA
I 479.425

ODPUSTY.

Przestrzega się naprzód wszystkich Wiernych Chrześcian obojej płci, że dla nabycia odpustów, którémi JEGO ŚWIĄTOBLIWOŚĆ Apostolskiem swojem Błogosławieństwem ubogaca koronki, różańce, krzyże, krucyfiksy (1), statuetki i medaliki, potrzeba, albo żeby nosili na sobie, albo żeby mieli u siebie jakąś z powyższych koronek i t. d.

Powtóre, potrzeba, aby modlitwy tu niżej wypisane, jako warunki konieczne do nabycia odpustów, odmawiały się, lub nosząc na sobie jakąś z powyższych koronek krzyżów i t. d. lub jeżeli się ich nie nosi na sobie, aby znajdowały się w własnym

(1) Czyli wyobrażenia Chrystusa ukrzyżowanego.

*

pokoju, lub w innem przyzwoitem miejscu domu gdzie te osoby mieszkają, i przed niemi odmawiały się odpowiedne modlitwy.

Prócz tego zaleca JEGO ŚWIĄTOBLIWOŚĆ, aby obrazy nie były sztychowane, lub malowane, ani krzyże, krucyfiksy, statuetki i medaliki z cyny ołowiu, lub z innej materyi łatwej do połamania się i zużycia; zawiadamia się, że Ojciec Ś. dozwala, aby były z żelaza, chociaż takowe były wzbronione do tego czasu.

Nadto wymaga się, aby obrazy Świętych były z kanonizowanych już, lub spisanych w martyrologium rzymskiem.

Te przestrogi dane są dla większej jasności; odpusty zaś jakie się mogą, nabyć od tych, którzy mają jakąś z powyższych rzeczy, i dzieła pobożne, które się mają wypełniać, są następujące.

Ktokolwiek odmówi przynajmniej raz na tydzień koronkę Pańską, lub Najświętszej Maryi Panny lub różaniec, lub trzecią jego część, lub Pacierze Kapłańskie, lub o Najświętszej Pannie Officium Parvum, lub za umarłych Officium Defunctorum, lub siedm psalmów pokutnych, lub psalmy gradualne, albo będzie miał w zwyczaju nauczać katechizmu, lub nawiedzać, więźniów, lub chorych w jakim szpitalu, lub wspierać ubogich, lub uczęszczać na Mszę Ś, lub ją odprawiać będąc Kapłanem, jeżeli z prawdziwym żalem będzie się spowiadał przed Kapłanem potwierdzonym przez Biskupa, i kommunikował w jakimkolwiek z niżej wypisanych dni, to jest, w Boże Narodzenie. Trzy Króle, Wielkanoc, Wniebowstąpienie, Zielone Świątki, w Święta Trójcy przenajświętszej,

Bożego Ciała, Oczyszczenia, Zwiastowania, Wniebowzięcia, Narodzenia, i Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, Narodzenia S. Jana Chrzciciela, ŚŚ. Apostołów Piotra i Pawła, Andrzeja, Jakòba, Jana, Tomasza, Filipa i Jakóba, Bartłomieja, Mateusza, Szymona i Judy, Macieja, S. Józefa oblubieńca Najświętszej Maryi Panny, i wszystkich Świętych; i w tymże samym dniu będzie się modlił o wykorzenienie herezyi i schyzm, o powiększenie wiary katolickiej, o pokój i zgodę pomiędzy panującymi chrześciańskimi, i o inne potrzeby Świętego Kościoła, dostąpi w jakimkolwiek z powyższych dni odpustu zupełnego.

Kto wypełni też same rzeczy w inne święta Pańskie i Najświętszej Maryi Panny, w każdym z rzeczonych dni dostąpi odpustu

lat siedm i tyleż kwaranten (1): jako też czyniąc te rzeczy w jakąkolwiek Niedzielę, lub święta w roku, uzyska za każdym razem pięć lat i tyleż kwaranten odpustu, a wypełniając je w inny jakikolwiek dzień roku, dostąpi sto dni odpustu.

Prócz tego ktokolwiek przynajmniej raz natydzień będzie zwykł odmawiać koronkę, lub różaniec, lub Officium Parvum o Najświętszej Pannie, lub Officium Defunctorum, lub nieszpory, albo przynajmniej jeden nokturn i laudes, lub siedm psalmów pokutnych z litaniami i modlitwami, za każdym razem gdy to odmówi dostąpi sto dni odpustu.

Ktokolwiek w godzinę śmierci poleci Bogu duszę swoję, i według nauki ś. p. Benedykta XIV wyra-

(1) Każda kwarantena ma dni 40.

żonej w jego Konstytucyi dnia 5 Kwietnia 1747, która się zaczyna Pia Mater z chętnym umysłem będzie gotów przyjąć z rąk Pańskich śmierć i z prawdziwym żalem wyspowiada się i zakommunikuje, lub w niemożności tego, przynajmniej ze skruchą zawezwie Najświętsze Jmie Jezus, sercem nie mogąc ustami, dostąpi odpustu zupełnego.

Kto odmówi jakąkolwiek modlitwę przygotowawczą, przed odprawieniem Mszy Ś, lub przed kommunią, lub odmówi pacierze Kapłańskie, lub o Najświętszej Maryi Pannie Officium Parvum, dostąpi za każdym razem pięćdziesiąt dni odpustu.

Kto nawiedzi więźniów, lub chorych w szpitalach, wsparłszy ich jakim uczynkiem miłosiernym, lub w kościele będzie nauczał katechizmu, lub będzie nauczał

w domu własne dzieci, krewnych i służących, za każdym razem dostąpi dwieście dni odpustu.

Kto na głos dzwonka jakiego kościoła rano, lub na południe, lub na wieczór odmówi zwykłe modlitwy Anioł Pański i t. d. lub nie umiejąc tego odmówi jeden Ojcze Nasz i jedno Zdrowaś Marya, jak również na dzwonienie w godzinę po zmierzchu, co jest znakiem modlitwy za umarłych, odmówi psalm De profundis i t. d. lub nie umiejąc go odmówi jeden Ojcze Nasz i jedno Zdrówaś Marya dostąpi sto dni odpustu.

Kto w dniu Piątkowym będzie pobożnie rozmyślał o męce i śmierci Boskiego naszego Zbawiciela, i odmówi trzy Ojcze Nasz i trzy Zdrowaś Marya dostąpi sto dni odpustu.

Kto prawdziwie żałując za swoje grzechy z mocnem przed-

siewzięciem z nich się poprawienia uczyni rachunek sumienia, i z pobożnością odmówi trzy Ojcze Nasz i Zdrowaś Marya na cześć Trójcy Przenajświętszej, lub na pamiątkę pięciu ran Pana Naszego Jezusa Chrystusa zmówi pięć Ojcze Nasz i Zdrowaś Marya, uzyska sto dni odpustu.

Kto się będzie pobożnie modlił za wiernych konających, lub odmówi za nich przynajmniej jeden Ojcze Nasz i jedno Zdrowaś Marya, dostąpi pięćdziesiąt dni odpustu.

Oznajmia JEGO ŚWIĄTOBLIWOŚĆ, że wszystkie wyżej wyrażone odpusty mogą być nabyte tak dla siebie, jak również być ofiarowane za dusze w czyscu.

Oświadcza także JEGO ŚWIĄTOBLIWOŚĆ, że dozwoleniem wymienionych odpustów, nie zamierza w żaden sposób ujmować odpustom już przywiązanym

przez różnych Papieży swoich poprzedników do niektórych dzieł pobożnych wyżej wyrażonych, lecz chce, aby pozostały wszystkie w pełném swojem znaczeniu.

Nadto rozkazuje JEGO ŚWIĄTOBLIWOŚĆ, aby w rozdawaniu i użyciu koronek, różańców i t.d jak wyżej błogosławionych, zachował się dekret ś. p. Aleksandra VII wydany dnia 6 Lutego 1657. to jest, aby odpusty przywiązane do powyższych rzeczy nie przechodziły na inne osoby prócz tych, którym te rzeczy będą dozwolone, lub którym od tychże będą rozdane za pierwszym razem, i kiedy się straci z nich jedna, nie można natomiast umieścić według własnej woli drugiej, pomimo jakiegokolwiek bądź dozwolenia, lub przywileju na przeciwną stronę: Aby nie były pożyczane, lub dawane innym dla modlenia

się celem kommunikowania odpustów, inaczej utracają też same odpusty. Jak również, że powyższe rzczy błogosławione po otrzymaniu Papiezkiego Błogosławieństwa nie mogą być sprzedanemi, mocą Dekretu Świętej Kongregacyi Odpustów i Świętych Relikwii ogłoszonego dnia 5. Czerwca 1721.

Potwierdza nadto JEGOŚWIĄTOBLIWOŚĆ Dekret ś.p.Benedykta XIV wydany dnia 9 Sierpnia 1752 którym wyraźnie oświadcza, że w moc krzyżów i medalików i t. d. jak wyżej błogosławionych, nie mają się uważać za przywilejowane Msze ŚŚ odprawiane przy tych Ołtarzach, gdzie są takowe krzyże i medaliki umieszczone, lub odprawiane od tego Kapłana, który je nosi przy sobie.

Prócz tego zakazuje się wszelkiej osobie. która assystuje umierającym, dawania tymże błogo-

sławieństwa z odpustem w godzinę śmierci takiemi krzyżami, bez szczególnej na to otrzymanej władzy na pismie, gdyż już dostatecznie temu zaradził tenże Papież w zmiankowanej Konstytucyi Pia Mater.

Nakoniec chce i rozkazuje JEGO SWĄTOBLIWOŚĆ, aby obecny zbiorek odpustów teraz przejrzany i poprawiony dla większej dogodności Wiernych mógł być drukowanym nie tylko w łacińskim i w włoskim, lecz i w jakimkolwiek języku, byle tylko w każdym przekładzie było potwierdzenie Ś. Stolicy, lub Świętej Kongregacyi odpustów, i że nie może być drukowanym pa za Rzymem w jakimkolwiek bądź języku bez tegoż samego potwierdzenia. Pomimo jakiegokolwiek dekretu, konstytucyi, lub rozporządzenia na stronę przeciwną

BIBLIOTEKA NARODOWA

chociażby zasługiwało na szczególną wzmiankę. Dano z Sekretaryi Świętej Kongregacyi Odpustów i Świętych Relikwii dnia 14 Maja 1853.

F. KARD. ASQUINI
Prefekt.

Alojzy Colombo
Sekretarz.

DIE 6 JULII 1860.

S. Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis praeposita praesens Summarium polono idiomate exaratum revisum atque probatum in posterum uti authenticum habendum esse censuit.

Datum Romae ex Secretaria ejusdem S. Congregationis Indulgentiarum.

F. CARD. ASQUINIUS
Praefectus.

A. ARCHIPR. PRINZIVALLI
Substitutus.

BIBLIOTEKA NARODOWA

W.
25181

BN
BIBLIOTEKA NARODOWA
479425

